

TÜRKÇE KUR'AN-I KERİM Y.NURİ ÖZTÜRK

2 - Bakara

1. Elif, Lâm, Mîm.
2. İşte sana o Kitap! Kuşku/ çelişme/ tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, sakınanlar için.
3. Ki onlar, gayba inananlar, namazı/duayı yerine getirenlerdir. Ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, başkalarına pay çıkaranlardır.
4. Hem sana vahyedilene hem de senden önce vahyedilene inananlardır onlar. Âhireti gereğince kavrayıp anlayanlar da onlardır.
5. İşte bunlardır Rablerinden bir hidayet üzere olanlar, işte bunlardır gerçek anlamda kurtuluşu bulanlar.
6. Şu bir gerçek ki, o küfre batmış olanları sen uyarsan da uyarmasan da onlar için aynıdır; iman etmezler.
7. Allah onların kalpleri, kulakları üzerine mühür basmıştır. Onların kafa gözleri üstünde de bir perde vardır. Onlar için korkunç bir azap öngörülmüştür.
8. İnsanlar içinden bazıları vardır, "Allah'a ve âhiret gününe inandık!" derler ama onlar inanmış değillerdir.
9. Allah'ı ve inanmış olanları aldatma yoluna giderler. Gerçekte ise onlar öz benliklerinden başkasını aldatmıyorlar. Ne var ki, bunun farkında olamıyorlar.
10. Kalplerinde bir hastalık vardır da Allah onları hastalık yönünden daha ileri götürmüştür. Ve onlar için, yalancılık etmiş olmaları yüzünden acıklı bir azap öngörülmüştür.
11. Onlara, "Yeryüzünde bozgun çıkarmayın" dendiğinde, "Tam tersine, bizler barış ve esenlik getirenleriz!" demişlerdir.
12. Dikkat edin, gerçekte onlar, bozgun getirenlerin ta kendileridir de bunun bilincinde olmuyorlar.
13. Onlara, "İnsanların inandığı gibi siz de inanın" dendiğinde, "Yani biz de kafası çalışmayan zavallılar gibi inanalım mı?" derler. Haberiniz olsun ki, kafası çalışmayan düşük seviyeliler onların ta kendileridir; fakat bilmiyorlar.
14. Bunlar iman etmiş olanlarla yüzyüze geldiklerinde, "İman ettik" derler. Kendi şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarına ise söyledikleri sudur: "Hiç kuşkunuz olmasın biz sizinleyiz. Gerçek olan şu ki, biz alay edip duran kişileriz."
15. Allah onlarla alay ediyor ve onları, kendi azgınlıkları içinde bocalar bir halde sürüklüyor.
16. İşte bunlar, doğruluk ve aydınlığı verip karanlık ve sapıklığı satın aldılar da ticaretleri hiçbir kazanç sağlamadı. Bir yol-yordama girebilmiş de değillerdir.
17. Onların durumu şu kişinin durumuna benzer: Bir ateş tutuşturmak istedi. Ateş, çevresindekileri aydınlattığında, Allah onların ışığını giderdi ve onları karanlıklar içinde bıraktı; artık görmezler.
18. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Onlar artık dönmezler.
19. Yahut gökten boşalan bir yağmur haline benzer ki onda karanlıklar var, bir gök gürlemesi var, bir şimşek var. Yıldırımlar yüzünden ölüm korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkırlar. Allah Muhî'tir, küfre sapanları çepeçevre kuşatmıştır.
20. Şimşek, neredeyse gözlerini çarpıp götürüverecek. Kendilerine her aydınlık sunduğunda, orada yürürler. Üzerlerine karanlık binince çakılıp kalırlar. Eğer Allah dileseydi, işitme güçlerini de gözlerini de elbette alıp götürürdü. Çünkü Allah her şeye Kadîr'dir.
21. Ey insanlar! Sizi de sizden öncekileri de yaratan Rabbinize ibadet edin ki, korunabilesiniz.

22. O Rab ki, yeri sizin için bir döşek, göğü de bir bina yaptı. Ve gökten bir su indirdi de onunla sizin için meyvelerden/ürünlerden bir rızık çıkardı. Artık bilip durduğunuz halde Allah'a ortaklar koşmayın.
23. Eğer kulumuza indirdiğimizden kuşku içindeyseniz, hadi onun benzerinden bir sure getirin! Allah dışındaki destekçilerinizi/tanıklarınızı da çağırın. Eğer doğru sözlü kişilerseniz...
24. Eğer yapamazsanız -ki asla yapamayacaksınız- korkun o ateşten ki yakıtı insanlarla taşlardır. Küfre sapanlar için hazırlanmıştır o.
25. İman edip hayra/barışa yönelik işler yapanlara şunu müjdele: Kendileri için, altlarından ırmaklar akan cennetler olacaktır. Onlardaki herhangi bir meyveden bir rızık olarak her nasiplendirildiklerinde, şöyle dileyebileceklerdir: "İşte bu, daha önce rızıklandırıldığımız şey!" Bu rızık onlara buna benzer şekilde verilmişti. Onlar için orada tertemiz eşler de vardır. Ve onlar orada sürekli kalacaklardır.
26. Şu bir gerçek ki Allah, bir sivrisineği hatta onun da üstündeki bir varlığı örnek göstermekten sıkılmaz. Böyle bir durumda, inananlar bilirler ki o, Rablerinden bir gerçektir. Küfre sapmışlar ise şöyle derler: "Allah, bunu örnek vermekle ne demek istedi?" Allah onunla birçoğunu saptırır, birçoğunu da onunla doğruya ve güzele kılavuzlar. Allah onunla yoldan çıkmışlardan başkasını saptırmaz.
27. Onlar ki, Allah'a verdikleri ahdi, onunla anlaşıp bağlandıktan sonra bozar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi keser ve yeryüzünde bozgun çıkarırlar. İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.
28. Allah'a nasıl nankörlük ediyorsunuz/Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz?! Siz ölülersiniz, O sizi diriltti. Sizi yine öldürecek ve sonra diriltecektir. Nihayet O'na döndürüleceksiniz.
29. O Allah'tır ki, yeryüzündekilerin tümünü sizin için yarattı. Sonra göğe saltanat kurdu da onları yedi gök halinde düzenledi. O Alîm'dir, her şeyi çok iyi bilir.
30. Bir zamanlar Rabbin meleklerle: "Ben, yeryüzünde bir halife atayacağım." demişti de onlar şöyle konuşmuşlardı: "Orada bozgunculuk etmekte olan, kan döken birini mi atayacaksınız? Oysaki bizler, seni hamt ile tespih ediyoruz; seni kutsayıp yüceltiyoruz." Allah şöyle dedi: "Şu bir gerçek ki ben, sizin bilmediklerinizi bilmekteyim."
31. Ve Âdem'e isimlerin tümünü öğretti. Sonra onları meleklerle göstererek şöyle buyurdu: "Hadi, haber verin bana şunların isimlerini, eğer doğru sözlüler iseniz."
32. Dediler ki: "Yücedir şanın senin. Bize öğretmiş olduğunun dışında bilgimiz yok bizim. Sen, yalnız sen Alîm'sin, her şeyi en iyi şekilde bilirsin; Hakîm'sin, her şeyin bütün hikmetlerine sahipsin."
33. Allah buyurdu: "Ey Âdem, haber ver onlara onların adlarını." Âdem onlara onların adlarını haber verince, Allah şöyle buyurdu: "Dememiş miydin ben size! Ki ben, göklerin ve yerin gaybını en iyi bilenim, A'lem'im. Ve ben, sizin açığa vurduklarınızı da saklayageldiklerinizi de en iyi biçimde bilmekteyim."
34. O vakit biz meleklerle, "Âdem'e secde edin" demiştik de İblis dışında tümü secde etmişti. İblis yan çizmiş, kibre sapmış ve nankörlerden olmuştu.
35. Ve Âdem'e şöyle buyurmuştuk: "Ey Âdem, sen ve eşin cennete yerleşin ve orada dilediğiniz yerde, bol bol yiyin. Ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zulme sapanlardan olursunuz."
36. Bunun üzerine şeytan onların ayaklarını kaydırıp da onları içinde buldukları yerden çıkardı. Biz de şöyle buyurduk: "Bir kısmınız bir kısmınıza düşman olarak aşağıya inin. Belli bir süre kadar yeryüzünde sizin için bir bekleme yeri, bir nimet/bir yararlanma imkânı olacaktır."
37. Bunun üzerine Âdem, Rabbinden bazı kelimeler öğrenip belledi de O'na yöneldi. O da onun tövbesini kabul etti. Gerçekten de O, evet O, Tevvâb'dır, tövbeleri cömertçe kabul eder; Rahîm'dir, rahmetini cömertçe yayar.
38. "Hepiniz oradan aşağıya inin." dedik. Benden size bir yol gösteriş ulaşır da kim bu yol gösterişime uyarsa artık böylelerine hiçbir korku yoktur. Onlar kederle de yüzyüze gelmeyeceklerdir.
39. Nankörlüğe sapıp ayetlerimizi yalanlayanlara gelince onlar, ateşin dostu olacaklardır. Onlar orada sürekli kalacaklardır.

40. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın; bana verdiğiniz söze vefalı olun ki, ben de size ahdimde vefalı olayım. Ve yalnız benden korkun.
41. Beraberinizdekini doğrulayıcı olarak indirmiş bulunduğuma inanın. Onu ilk inkâr eden siz olmayın. Benim ayetlerimi az bir bedel karşılığı satmayın. Ve yalnız benden sakının.
42. Hakkı bâtılla/saçmalık ve tutarsızlıkla kirletmeyin. Bilip durduğunuz halde gerçeği gizliyorsunuz.
43. Namazı/duayı yerine getirin, zekâtı verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin.
44. İnsanlara hayırda erginliği/dürüstlüğü emredip de öz benliklerinizi unutuyor musunuz? Üstelik de Kitap'ı okuyup durmaktasınız. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?
45. Sabra ve namaza/duaya sarılarak yardım dileyin. Hiç kuşkusuz bu, kalbi ürperti duyanlardan başkasına çok ağır gelir.
46. O ürperti duyanlar, Rablerine kavuşacaklarını düşünürler ve bilirler ki onlar, mutlaka O'na döneceklerdir.
47. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi, sizi âlemlere üstün kıldığımı hatırlayın.
48. Ve sakının o günden ki, hiçbir benlik bir başka benliğin her hangi bir şeyi için karşılık ödemez; hiçbir benlikten şefaahat kabul edilmez, hiçbir benlikten fidye alınmaz. Ve onlara yardım da edilmez.
49. Sizi Firavun hanedanından kurtardığımızı da hatırlayın. Hani, onlar size azabın en çirkiniyle kötülük ediyorlardı: Erkek çocuklarınızı boğazlıyorlar, kadınlarınıza hayasızca davranıyorlar/kadınlarınızın rahimlerini yokluyorlar/kadınlarınızı hayata salıyorlardı. İşte bunda sizin için, Rabbinizden gelen büyük bir ıstırap ve imtihan vardı.
50. Hani, önünüzde denizi yarmıştık da sizi kurtarmış, Firavun hanedanını boğmuştuk. Siz de bunu bakıp görüyordunuz.
51. Ve Mûsa ile kırk gece için sözleşmiştik de siz bunun ardından buzağıyı tanrı edinmiştiniz. Zulme sapmıştınız siz.
52. Belki şükredersiniz diye bunun ardından da sizi affetmiştik..
53. İyiye ve güzele yol bulursunuz ümidiyle Mûsa'ya Kitap'ı ve furkanı/hakla bâtılı ayıran mesajı vermiştik.
54. Hani, Mûsa, topluma demişti ki: "Ey toplumum, buzağıyı tanrı edinmenizle öz benliklerinize zulmettiniz. Hadi, yaratıcınıza, Bâri'nize tövbe edin; egolarınızı öldürün. Böyle yapmanız yaratıcınız katında sizin için daha iyidir; O sizin tövbelerinizi kabul eder. Hiç kuşkusuz O, evet O, tövbeleri çok kabul edendir, rahmeti sonsuz olandır."
55. Siz şunu da söylemiştiniz: "Ey Mûsa! Biz, Allah'ı apaçık görmedikçe sana asla inanmayacağız." Bunun üzerine sizi yıldırım çarpmıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz.
56. Sonra, ölümünüzün ardından sizi dirilttik ki, şükredebilesiniz.
57. Ve bulutu üstünüze gölgelik yaptık ve size kudret helvasıyla bildircin indirdik: "Rızık olarak size verdiklerimizin, en temizlerinden yiyin." dedik. Onlar zulmü bize yapmadılar, onlar kendi benliklerine zulmetmekteydiler.
58. Şöyle demiştik: "Girin şu kente; orada, dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Kapıdan secde ederek girin ve 'Affet bizi!' deyin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Biz güzel davranıp, güzellik üretenlere daha fazlasını da veririz."
59. Ne var ki zulme sapanlar, bir sözü kendilerine söylenmiş olandan başkasıyla değiştirdiler. Bunun üzerine biz, bu zalimler üstüne, ürettikleri kötülöklere karşılık olarak gökten bir pislik indirdik.
60. Bir zamanlar Mûsa, toplumu için su istemişti de biz, "Değneğınle şu taşa vur!" demiştik. Taştan hemen oniki göze fıskırmıştı. Her bölük insan kendilerine özgü su kaynağını bilmişti. "Allah'ın rızıkından yiyin, için; yeryüzünde bozgunculuk yaparak şuna buna saldırmayın." demiştik.
61. Siz şöyle demiştiniz: "Ey Mûsa, biz bir tek yemeğe asla dayanamayız; bizim için Rabbine dua et de bize yerin bitirdiklerinden, baklasından, acurundan, sarmısığından, mercimeğinden, soğanından çıkarıversin." Mûsa şöyle demişti: "Siz daha aşağı bir nimete daha üstün bir nimeti mi değiştirmek istiyorsunuz? İnin bir kasabaya; istediğiniz sizin olacaktır." Ve üzerlerine zillet, eziklik ve yoksulluk damgası vuruldu, Allah'tan bir gazaba çarpıldılar. Bu böyle oldu, çünkü onlar Allah'ın ayetlerini inkâr ediyor ve haksız yere peygamberleri öldürüyorlardı. İsyah ettikleri için böyle oldu. Sınır tanımıyor, azgınlık yapıyorlardı.

62. Şu bir gerçek ki, iman edenlerden, Yahudilerden, Hıristiyanlardan, Sâbiîlerden Allah'a ve âhîret gününe inanıp barışa ve hayra yönelik iş yapanların, Rableri katında kendilerine has ödülleri olacaktır. Korku yoktur onlar için, tasalanmayacaklardır onlar.
63. Hani, sizden şu şekilde kesin söz almış da Tûr'u üzerinize kaldırmıştık: "Size verdiğimiz kuvvetle tutun ve içinde olanı hatırlayıp zikredin ki, sakınabilesiniz."
64. Bunun ardından da yüz çevirip döndünüz. Eğer Allah'ın size lütfu ve rahmeti olmasaydı, kesinlikle hüsrana uğrayanlardan olacaktınız.
65. Yemin olsun, içinizden Cumartesi gününde azgınlık yapanları siz bilirsiniz. Onlara şöyle dedik: "Aşağılık maymunlar oluverin."
66. Bu durumu, o zamankilere ve onların ardından geleceklere ibret dolu bir ceza, takva sahiplerine de bir öğüt yaptık.
67. Mûsa, toplumuna dedi ki: "Allah size, bir inek boğazlamanızı emrediyor." Dediler ki: "Sen bizimle alay mı ediyorsun?" Dedi ki: "Cahillerden biri olmaktan Allah'a sığırım."
68. Şöyle konuştular: "Çağır Rabbine bizim için, açıklasın bize neymiş o!" Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettiğim ne yaşlıdır ne de körpe. İkiisi arası bir inektir." Hadi size emredilene yapın!
69. Şöyle dediler: "Çağır Rabbine bizim için, neymiş onun rengi açıklasın bize." Cevap verdi: "O diyor ki, bahsettiğim, sarı, rengi parlak bir inektir; seyredenlere mutluluk verir."
70. Şöyle dediler: "Dua et Rabbine, açıklasın bize neymiş o! Çünkü bu inek, bizim gözümüzde başkalarıyla karıştı. Ve biz, Allah dilerse, doğruya ve güzele elbette kılavuzlanacağız."
71. Cevap verdi Mûsa: "Allah diyor ki, bahsettiğim, boyunduruk yememiş bir inektir; toprağı sürmez, ekini sulamaz. Salma hayvandır. Alaca yoktur onda." Dediler ki: "İşte şimdi gerçeği getirdin." Ve ardından onu boğazladılar, az kalsın yapmayacaklardı.
72. Siz bir adam öldürmüştünüz de onunla ilgili olarak çekişip duruyordunuz. Oysaki Allah, sizin sakladıklarınızı ortaya çıkaracaktı.
73. Şöyle dedik: "Kesilen ineğin bir parçasıyla öldürülen adama vurun." İşte böyle diriltir Allah ölüleri. Size ayetlerini gösteriyor ki, aklınızı işletebilesiniz.
74. Sonra bunun ardından kalpleriniz yine kaskatı kesildi. Taş gibidir o. Belki daha da katıdır. Taşların bazıları var ki, ondan ırmaklar fışkırır. Bazıları var ki, çatır çatır yarılr da içinden su çıkar. Öylesi var ki, Allah korkusundan aşağılara düşer. Allah, yapıp durduklarınızdan gafil değildir.
75. Şimdi siz bunların size inanmalarını mı umuyorsunuz? Bunların içlerinden bir fırka vardır ki, Allah'ın kelamını dinliyorlar, sonra onu, akletmelerinin ardından, bilip durdukları halde tahrif ediyorlardı.
76. İnanmış olanlarla karşılaştıklarında, "İnandık!" derler. Başbaşa kaldıklarında ise şöyle konuşurlar: "Allah'ın size açtığını, Rabbiniz katında sizinle tartışmada kanıt yapsınlar diye onlara söylüyor musunuz? Aklınızı işletmeyecek misiniz?"
77. Bilmezler mi ki, Allah onların sakladıklarını da açıklarını da çok iyi bilmektedir.
78. İçlerinde ümmî olanlar da vardır ki Kitap'ı bilmezler, sadece anlamını bilmeden okuyuşlar/hurafeler/hayal ve kuruntular bilirler. Onlar yalnız sanıya saplanırlar.
79. Yazıklar olsun o kişilere ki, Kitap'ı kendi elleriyle yazarlar da sonra onunla basit bir karşılık satın alsınlar diye, "İşte bu, Allah katındandır!" derler. Vay haline onların, ellerinin yazdıkları yüzünden! Vay haline onların, kazanıp durdukları yüzünden!
80. Dediler ki: "Sayılı birkaç gün dışında ateş bize asla dokunmayacaktır." De ki: "Allah'tan bir ahit mi aldınız! Allah, ahidine asla ters düşmez. Yoksa siz Allah'a isnat ederek, bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?"
81. İş onların sandığı gibi değil! Kötülük ve çirkinlik kazanan, suçu kendisini kuşatmış olan kişiler, ateşin dostudurlar. Sürekli kalacaklardır onun içinde.
82. İman edip hayra ve barışa yönelik işler yapanlar ise cennetin dostudurlar. Onlar da onun içinde sürekli kalacaklardır.
83. İsrailoğullarından şöyle bir söz de almıştık: Allah'tan başkasına ibadet etmeyin, anne-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik ve güzellikle davranın. İnsanlara güzeli ve güzelliği söyleyin. Namazı/duayı yerine getirin, zekâtı verin. Bütün bunlardan sonra

siz, pek azınız müstesna, sırt çevirdiniz. Hâlâ da yüz çevirip duruyorsunuz.

84. Sizden şu sözü de almıştık: Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz. Birbirlerinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız. Bunu kabul etmişsiniz. Hâlâ da buna tanıklarsınız.

85. Bütün bunlardan sonra siz şu insanlarsınız: Birbirinizi öldürüyorsunuz. İçinizden bir zümreyi yurtlarından çıkarıyorsunuz. Onlar aleyhine kötülük ve düşmanlık hususunda dayanışmaya giriyorsunuz. Esasında onları yurtlarından çıkarmak size haram edildiği halde, esir olarak size geldiklerinde fidyelerini veriyorsunuz. Şimdi siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezillikten başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise böyleleri azabın en şiddetlisine itilir. Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.

86. İşte bunlar, âhiret karşılığında dünyayı satın alan kişilerdir. Azap, hafifletilmeyecektir onlardan. Hiçbir şekilde yardım da edilmeyecektir onlara.

87. Yemin olsun ki, Mûsa'ya Kitap'ı verdik. Ve arkasından da resuller gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da açık-seçik deliller verdik ve kendisini Ruhulkudüs'le güçlendirdik. Bir resulün size, nefislerinizin hoşlanmadığı bir şey getirdiği her seferinde büyüklük taslamadınız mı? Bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürüyorsunuz.

88. "Kalplerimiz kabuk tutmuştur." dediler. Hayır, öyle değil! Kûfürleri yüzünden Allah onları lanetlemiştir de çok az bir kısmı iman eder.

89. Yanlarındakini doğrulamak üzere kendilerine Allah katından bir kitap geldiğinde, daha önce inkâr edenlere karşı zafer isteyip durdukları halde, tanıyıp bildikleri kendilerine gelince, onu inkâr ettiler. Allah'ın laneti, küfre sapanların üstüne olsun!

90. Allah'ın, kullarından dilediğine lütfunun eseri olarak indirdiğini zalimce kıskanarak, Allah'ın vahyettiğini inkâr etmeleri uğruna öz benliklerini sattıkları şey ne çirkindir! Bu yüzdendir ki gazap üzerine gazaba çarptılar. Gerçeği örtenler için rezil edici bir azap vardır.

91. Onlara, "Allah'ın indirmiş olduğuna inanın!" denildiğinde şöyle konuşurlar: "Biz, bize indirilene inanırız." Ve ondan ötesini inkâr ederler. Oysaki o, kendilerinin yanındakini doğrulayıcı bir gerçektir. Söyle onlara: "Madem iman sahibiydiniz, daha önce Allah'ın peygamberlerini niye öldürüyordunuz?"

92. Yemin olsun ki, Mûsa size açık-seçik hak beyanlarla gelmişti de onun arkasından buzağıyı ilah edinmişsiniz. Zalimlersiniz sizler.

93. Hani, kesin söz almıştık sizden de Tûr'u üzerinize kaldırmıştık. "Size verdiğimiz kuvvetlice tutun ve dinleyin!" demiştik. Şöyle demişlerdi: "Dinledik ve isyan ettik." İnkârları yüzünden gönüllerine buzağı içirildi. De ki: "Eğer inanan kişilerseniz, ne kötü şeydir size imanınızın emretmekte olduğu!"

94. De ki: "Allah katındaki âhiret yurdu diğer insanların değil de yalnız ve yalnız sizin ise, eğer doğru sözlü iseniz, hadi isteyin ölümü!"

95. Ellerin önenden gönderdiği şeyler yüzünden ölümü hiçbir zaman istemeyeceklerdir. Allah, zalimleri çok iyi bilmektedir.

96. Sen onları, insanların yaşamaya en düşkününü olarak bulursun. Şirke batanlardan bile... Her biri bin yıl ömür sürsün ister. Oysaki, uzun yaşaması onu azaptan uzaklaştıracak değildir. Allah, yapmakta olduklarını çok iyi görmektedir.

97. De ki: "Kim Cebrail'e -ki o, Allah'ın izniyle Kur'an'ı kendinden öncekini doğrulayıcı, inananlara yol gösterici ve müjde olarak senin kalbine indirmiştir- düşman kesilirse,

98. Kim Allah'a, O'nun meleklerine, resullerine, Cebrail'e, Mikâil'e düşman kesilirse, Allah da bu tür inkârcılara düşman kesilir.

99. Yemin olsun, biz sana açık-seçik ayetler indirdik. Onları, sapmış olanlardan başkası inkâr etmez.

100. Bir ahitle söz verdikleri her seferinde, içlerinden bir fırka ahdi kaldırıp atmadı mı? Doğrusu şu ki, onların çokları iman etmezler.

101. Allah katından kendilerine, ellerinde bulunanı tasdikleyici bir resul geldiğinde, kitap verilenlerden bir fırka, Allah'ın Kitabı'nı hiç bilmiyorlarmış gibi kaldırıp arkalarına attılar.

102. Süleyman'ın mülk ve saltanatı konusunda onlar, şeytanların okuyup durduklarına uydular. Halbuki Süleyman küfre sapmamıştı. Ancak şeytanlar küfre sapmıştı; insanlara büyüü öğretiyorlardı. Ve Babil'de Hârût ve Mârût adlı iki melek/iki melik

üzerine indirileni öğretiyorlardı. Oysaki o iki melek, "Biz bir imtihan aracıyız, sakın küfre sapma!" demedikçe hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. İnsanlar onlardan erkekle eşinin arasını açacakları şeyi öğreniyorlardı. Ne var ki, onlar onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezler. Onlar kendilerine zarar vereni, yarar vermeyeni öğreniyorlardı. Yemin olsun ki, onu satın alanın âhirette hiçbir nasibi olmayacağını açıkça bilmişlerdir. Öz benliklerini sattıkları şey ne kötüdür! Bir bilebilselerdi!

103. Eğer onlar iman edip sakınsalardı, Allah katından bir sevap elbette daha kıymetli olurdu. Keşke bilebilselerdi.

104. Ey iman edenler! "Râina!" demeyin, "Unzurna!" deyin/"Bizi davar gibi gütl!" diye konuşmayın, "Bize bak!" diye konuşun ve dinleyin. Kâfirler için korkunç bir azap vardır.

105. Ehlikitap'ın küfre sapanlarıyla müşrikler, Rabbinizden size bir hayır indirilmesini istemezler. Ama Allah, rahmetini dilediğine özgüler. Allah, büyük lütfun sahibidir.

106. Biz bir ayeti siler, unutturur veya ertelersek ondan daha iyisini veya onun bir benzerini getiririz. Allah'ın her şeye gücü yeter olduğunu bilmedin mi?

107. Bilmedin mi ki göklerin de yerin de mülk ve saltanatı yalnız Allah'ındır. Sizin için Allah'tan başka ne bir velî vardır ne de bir yardımcı.

108. Yoksa siz de resulünüzden, daha önce Mûsa'dan istekte bulunulduğu gibi isteklerde bulunmak mı diliyorsunuz?! İmanı küfürle değiştirmeye kalkan, yolun dosdoğrusunu saptırmış olur.

109. Ehlikitap'tan birçoğu, benliklerindeki kıskançlık yüzünden sizi, imanınızdan sonra kâfirler haline bir döndürebilseler diye yürekten istedi. Hem de gerçek kendilerine ayan-beyan olduktan sonra... Allah, buyruğunu getirinceye değin affedin, hoşgörün. Allah, her şeye gücü yetendir.

110. Namazı/duayı yerine getirin, zekâtı verin. Öz benlikleriniz için önden gönderdiğiniz her hayrı, Allah katında bulacaksınız. Hiç kuşkusuz, Allah, yapmakta olduklarınızı iyice görmektedir.

111. "Yahudi yahut Hıristiyan olandan başkası cennete asla giremeyecek." dediler. Bu, onların hurafeleri/anlamını bilmeden okuyuşları/kuruntularıdır. De ki onlara: "Eğer doğru sözlü iseniz hadi getirin susturucu kanıtınızı!"

112. İş onların sandığı gibi değil! Kim güzel davranışlar sergileyerek yüzünü Allah'a teslim ederse, Rabbi katında ödülü vardır onun. Korku yoktur böyleleri için; tasalanmayacaklardır onlar...

113. Yahudiler: "Hıristiyanlar hiçbir şey üzerinde değil." dediler. Hıristiyanlar da: "Yahudiler hiçbir şey üzerinde değil." dediler. Ve bunlar Kitap'ı da okuyup dururlar. İlimden nasibi olmayanlar da aynen onların sözleri gibi söz etti. Tartışmaya girdikleri şey hakkında, aralarında hükmü, kıyamet günü Allah verecektir.

114. Allah'ın meşitlerini, içlerinde O'nun adı anılıyor diye engelleyen ve onların yıkımı için uğraşan kişiden daha zalim kim olabilir!... Böylelerinin, o meşitlere girmeleri ancak korka korka olacaktır. Böyleleri için dünyada bir rezillik vardır. Âhirette ise bunlara çok büyük bir azap öngörülmüştür.

115. Doğu da batı da yalnız Allah'ındır. O halde nereye dönerseniz orada Allah'ın yüzü vardır. Allah Vâsi'dir, varlığı sürekli genişletip büyütür; Alîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.

116. "Allah çocuk edindi." dediler. Hâşâ! Böyle bir şeyden arınmıştır O! Tam aksine, göklerdeki de yerdeki de O'na aittir. Bunların tümü O'nun önünde boyun bükmeğedir.

117. Gökleri ve yeri, güzelliklerle donatarak yaratan Bedî' O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdi mi ona sadece "Ol!" der. Artık o, oluverir.

118. Bilgiden yoksun olanlar dedi ki: "Allah bizimle konuşsaydı yahut bize bir mucize gelseydi ya! ..." Onlardan öncekiler de aynen onların dediği gibi demişti. Kalpleri birbirine benzemiştir. Biz ayetleri, gerçeği apaçık bilmek isteyenler için iyiden iyiye açıklamışızdır.

119. İnan olsun ki, biz seni hak üzere bir müjdecî ve uyarıcı olarak gönderdik. Sen, cehennem ehlinden sorgusuale çekilmeyeceksin/cehennem yâranından sen sorumlu değilsin.

120. Sen onların öz milletlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da senden asla hoşnut olmaz. De ki: "Allah'ın kılavuzluğu,

erdirci kılavuzluğun ta kendisidir." İlimden sana ulaşan nasipten sonra bunların boş ve iğreti arzularına uyarsan, Allah katından ne bir dostun/destekçin olur ne de bir yardımcın.

121. Kendilerine Kitap'ı verdiklerimiz onu, okunuşunun hakkını vererek okurlar. İşte onlar ona inanırlar. Onu inkâr edenlere gelince, onlar hüsrana uğrayanların da kendileridir.

122. Ey İsrailoğulları! Size lütfettiğim nimetimi hatırlayın. Ben sizi âlemlerden daha üstün kılmıştım.

123. Kimsenin kimse yerine bir şey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul edilmeyeceği, şefaatin hiç kimseye yarar sağlamayacağı ve onların hiçbir yardım göremeyecekleri o günden sakının!

124. Hani Rabbi, İbrahim'i bazı kelimelerle imtihana çekmiş, o da onların hakkını vermişti de Rab şöyle demişti: "Seni insanlara önder yapacağım." İbrahim, "Soyumdan birilerini de" deyince Allah: "Benim ahdim zalimlere ulaşmaz." buyurdu.

125. Hatırla o zamanı ki, biz o evi insanlar için sevap kazanmaya yönelik bir toplantı yeri ve güvenli bir sığınak yaptık. Siz de İbrahim'in makamından bir dua/namaz yeri edinin. İbrahim ve İsmail'e şu sözül ulaştırmıştık: "Tavaf edenler, kendini ibadete verenler, rükû-secde edenler için evimi temizleyin!"

126. İbrahim şöyle yakarmıştı: "Rabbim! Şu kenti güvenli bir kent yap, halkının Allah'a ve âhiret gününe inananlarını çeşitli ürünlerle rızıklandır." Rab dedi ki: "Küfre sapanları az bir nimetle rızıklandırır, sonra da ateş azabına itiveririm. Ne kötü bir dönüş yeridir o!"

127. İbrahim'in, İsmail'le birlikte, o evin ana duvarlarını yükselterek şöyle yakardıkları zamanı da an: "Rabbimiz, bizden gelen niyazları kabul buyur; sen, evet sen, Semî'sin, her şeyi çok iyi duyarsın; Alîm'sin, her şeyi çok iyi bilirsin."

128. "Rabbimiz! Bizi, sana teslim olmuş iki müslüman/Allah'a teslim olan kıl. Soyumuzdan da sana teslim olan müslüman bir ümmet oluştur. Bize ibadet yerlerimizi göster, bizim tövbemizi kabul et! Sen, evet sen, Tevvâb'sın, tövbeleri cömertçe kabul edersin; Rahîm'sin, rahmetini cömertçe yayarsın."

129. "Rabbimiz! İçlerinden onlara, senin ayetlerini okuyacak, kendilerine Kitap'ı ve hikmeti öğretecek, onları temizleyip arındıracak bir resul gönder. Sen, evet sen, Azîz'sin, tüm ululuk ve onurun sahibisin; Hakîm'sin, tüm hikmetlerin kaynağısın."

130. Öz benliğini beyinsizliğe itenden başka kim, İbrahim'in milletinden yüz çevirir? Yemin olsun ki biz onu dünyada seçip yüceltmıştik. Ve o, âhirette de barış ve iyilik sevenlerden biri olacaktır elbette...

131. Rabbi ona, "Müslüman olup bana teslim ol!" dediğinde o şu cevabı vermişti: "Teslim oldum âlemlerin Rabbi'ne!"

132. İbrahim de oğullarına şunu vasiyet etti, Yakub da: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçmiştir. O halde ancak müslümanlar olarak can verin."

133. Yoksa siz, Yakub'a ölümün gelip çatışına tanıklar mıydınız? Hani, oğullarına şunu sormuştu: "Benden sonra neye ibadet edeceksiniz?" Cevapları şu olmuştu: "Senin ilahına, ataların İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın ilahına, tek ve biricik olan ilaha kulluk edeceğiz; biz yalnız O'na teslim olanlarız."

134. İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandıkları kendilerininidir. Sizin kazandıklarınız da sizin olacaktır. Siz onların yapıp ettiklerinden sorguya çekilmeyeceksiniz.

135. "Yahudi yahut Hıristiyan olun ki doğruya kılavuzlanasınız." dediler. De ki: "Hayır, öyle değil. Şirk ve yozlaşmadan uzak bir biçimde, İbrahim milletinden olalım. O, şirke bulaşanlardan değildi."

136. Şöyle deyin: "Allah'a, bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, onun torunlarına indirilene, Mûsa'ya ve İsa'ya verilene ve diğer nebilere verilene inandık. Bunlar arasından hiç kimseyi ayırmayız. Biz yalnız O'na/Allah'a teslim olanlarız."

137. Eğer onlar da sizin inandığınız gibi inanırlarsa, hiç kuşkusuz, iyiyi ve güzeli bulmuş olurlar; eğer sırt dönerlerse artık onlar parçalanmış olurlar. Onlara karşı sana Allah yeter. En iyi işiten, en güzel bilendir O.

138. Allah'ın boyasını esas alın. Allah'tan daha güzel kim boya vurabilir! Biz yalnız O'na kulluk ederiz.

139. De ki onlara: "Allah hakkında bizimle tartışıyor musunuz? Oysaki Allah hem bizim Rabbimizdir hem sizin Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bize, sizin amelleriniz size. Biz yalnız O'na/Allah'a gönül verenleriz."

140. Yoksa siz, "İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunları Yahudi yahut Hıristiyanlardı" mı diyorsunuz? Söyle onlara: "Siz mi daha bilgilisiniz yoksa Allah mı?" Allah'tan kendine ulaşmış bir tanıklığı gizleyenden daha zalim kim vardır! Allah, yapmakta olduklarınızdan habersiz değildir.
141. İşte bunlar bir ümmetti, gelip geçtiler. Kazandıkları kendilerine. Sizin kazandığınız da size. Onların yapıp ettiklerinden siz sorumlu olmayacaksınız.
142. İnsanlar içinden bazı beyinsizler: "Onları, yönelmekte oldukları kiblede ne çevirdi?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ın, batı da O, dilediğini dosdoğru yola kılavuzlar."
143. İşte böyle! Biz sizi, insanlar üstüne tanık olursunuz, resul de sizin üstünüze tanık olsun diye, orta yolu izleyen bir ümmet yaptık. Biz, eskiden üzerinde olduğunu kible haline getirdik ki resule uyanı, ökçesi üstüne gerisin geri dönenenden ayıralım. Bu, Allah'ın kılavuzluk ettikleri dışındakilere gerçekten zor gelecektir. Ama Allah imanınızı işe yaramaz hale getirmeyecektir. Şu da bir gerçek ki, Allah öncelikle insanlara karşı çok acıyıcı, çok merhametlidir.
144. Biz senin, yüzünün habire göğe doğru çevrildiğini elbette görüyoruz. Hoşlanacağı bir kibleye seni elbette döndüreceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Nerede olsanız yüzünüzü Mescid-i Haram yönüne döndürün. Kendilerine kitap verilenler, onun, Rablerinden bir gerçek olduğunu çok iyi bilirler. Allah onların yapıp ettiklerinden habersiz değildir.
145. Yemin olsun, Ehlikıtap'a sen her türlü mucizeyi getirsen de onlar senin kibleye uymazlar; sen de onların kiblesine uymayacaksın. Onlar birbirlerinin kiblesine de uymazlar. Eğer sen, ilimden nasibin sana geldikten sonra onların boş ve iğreti arzularına uyarsan, işte o zaman kesinlikle zalimlerden olursun.
146. Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Bununla birlikte, içlerinden bir zümre, bilip durdukları halde gerçeği gizliyorlar.
147. Gerçek, Rabbinden gelir. O halde sakın kuşkuya düşenlerden olma!
148. Herkesin bir yönü vardır, ona döner. O halde hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun Allah sizi bir araya getirecektir. Allah herşeye güç yetirendir.
149. Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a döndür. Bu, elbette Rabbinden gelen gerçektir. Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir.
150. Nereden çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü ona doğru çevirin ki, insanların elinde sizin aleyhinize bir delil bulunmasın. Onların zulme sapanları müstesna. Artık onlardan korkmayın, benden korkun. Yüzünüzü Mescid-i Haram'a dönün ki, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Ve bu sayede güzeli ve iyiyi bulmanız da umulmaktadır.
151. Nitekim size aranızdan bir resul göndermişiz; size ayetlerimizi okuyor, sizi temizleyip arıtıyor, size Kitap'ı ve hikmeti öğretiyor, size, daha önce bilmediklerinizi belletiyor.
152. Anın beni ki, anayım sizi. Şükredin bana, sakın nankörlük etmeyin!
153. Ey iman sahipleri! Sabra ve namaza/duaya sarılarak yardım dileyin. Hiç kuşkunuz olmasın ki, Allah sabredenlerle beraberdir.
154. Allah yolunda öldürülenler için "ölüler" demeyin. Tam aksine, onlar dirilerdir ama siz farkında olmazsınız.
155. Yemin olsun ki, sizi korku, açlık; mallardan-canlardan-meyvelerden eksiltme türünden bir şeyle mutlaka imtihan edeceğiz. Sabredenlere müjdele.
156. Onlara bir ıstırap gelip çattığında şöyle derler: "Biz Allah içiniz ve sonunda O'na dönüp gideceğiz."
157. İşte böyleleri üzerine Rablerinden selamlar, bereketler var, bir rahmet var. İşte bunlardır iyiye ve güzele ermiş olanlar.
158. Safa ile Merve Allah'ın belliklerindedir. O evi hac veya umre ile ziyaret edenin onları tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim içinden gelerek bir hayır işlerse Allah Şâkir'dir, teşekkür eder, Alîm'dir, en iyi biçimde bilir.
159. İndirdiğimiz açık-seçik delillerle, kılavuz mesajı; biz onu Kitap'ta insanlara ayan-beyan gösterdikten sonra gizleyenlere, işte onlara, hem Allah lanet eder hem de diğer lanet okuyanlar lanet eder.
160. Tövbe edip hallerini düzeltenlerle gerçeği açıklayanlar müstesna. İşte böylelerinin tövbesini kabul ederim. Doğrusu ben

tövbeleri çok çok kabul edenim, rahmeti sınırsız olanım.

161. Ayetlerimizi inkâr etmiş ve küfre batmış halde ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve tüm insanların ilenci onlar üstünedir.
162. Sürekli o lanetin içindedirler. Ne azapları hafifletilir ne de yüzlerine bakılır.
163. Sizin İlah'ınız Vâhid'dir, bir tek İlah'tır. İlah yoktur O'ndan başka. Rahman'dır O, Rahîm'dir.
164. Şu bir gerçek ki göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca gelişinde, insanların yararı için denizde yüzüp giden gemilerde, Allah'ın gökten suyu indirip onunla, ölümünden sonra toprağı diriltirek üzerine tüm canlılardan yaymasında, rüzgârların bir düzen içinde yönden yöne çevrilmesinde, gök ve yer arasında bir hizmete memur edilen bulutlarda, aklını işleten bir topluluk için sayısız izler-işaretler-ibretler vardır.
165. İnsanlar içinde öyleleri vardır ki, Allah dışında bazılarını Allah'a eş tutarlar da onları Allah'ı sevmiş gibi severler. İman sahipleri ise Allah'a sevgide çok kararlı ve taşkındır. Zulme saplananlar, azabı gördüklerinde tüm kuvvetin Allah'ta bulunduğunu, Allah'ın azabının çok şiddetli olduğunu fark edeceklerini anlayabilseler!
166. O zaman, izlenenler, kendilerini izleyenlerden uzaklaşıp gitmişlerdir. Azabı gördüler artık, aralarındaki bağlar parçalanıp koptu.
167. İzleyenler şöyle demiştir: "Ne olurdu bir kez daha imkân verilse de şunların bizden uzaklaştıkları gibi biz de onlardan uzaklaşsak." Böylece Allah onlara, yapıp ettiklerini, kendilerine yönelmiş özleyişler olarak gösterir. Ama artık ateşten çıkamazlar.
168. Ey insanlar! Yeryüzündeki nimetlerden temiz ve helal olmak şartıyla yiyin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o size açık bir düşmandır.
169. Hiç kuşkusuz o, size kötülük, çirkinlik/düzensizlik ve pislik emreder. Ve size, Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi buyurur durur.
170. Onlara, "Allah'ın indirdiğine uyun!" dendiğinde: "Hayır! Biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." derler. Peki, ataları bir şeye akıl erdiremiyor, doğruya ve güzele ulaşamıyor idiyse!...
171. O küfre sapanların durumu, bağırp çağırma dışında bir şeyi işitmeyen varlıklara haykırmanın durumuna benzer. Sağırdılar, dilsizdirler, kördürler. Bu yüzden akıllarını işletemezler onlar.
172. Ey iman sahipleri! Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiyin ve -eğer yalnız O'na kulluk/ibadet ediyorsanız- Allah'a şükredin.
173. Allah size leşi, kanı, domuz etini, Allah'tan başkası adına kesileni haram kılmıştır. Ama zorda kalanın, sınırı aşmadan, şuna-buna haksızlık ve tecavüze gitmeden yemesinde kendisi için günah yoktur. Allah çok affedicî, çok merhametlidir.
174. Allah'ın kitaptan indirdiği şeyi gizleyip onu basit bir ücret karşılığı satanlar, karınlarında ateşten başka bir şey yemiş olmazlar. Kıyamet günü, Allah onlarla konuşmayacaktır, onları arındırmayacaktır. Onlar için korkunç bir azap vardır.
175. İşte bunlar hidayeti satıp şaşkınlığı, affedilmeyi satıp azabı almışlardır. Ne kadar da dayanıklıdırlar ateşe!...
176. Bu böyledir. Çünkü Allah, Kitap'ı hak olarak indirmiştir. Kitap'ta çekişmeye girenler, bütünden uzaklaştırıcı bir kopuşun tam içindedirler.
177. Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne çevirmeniz hayırda erginlik/dürüstlük değildir. Hayırda erginlik/dürüstlük o kişinin hakkıdır ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklerle, kitaplara, peygamberlere inanır; akrabaya, yetimlere, çaresizlere, yolda kalmışa, yoksullara, özgürlüğüne kavuşmak gayretinde olanlara malı seve seve verir, namazı/duayı yerine getirir, zekâtı öder. Böyleleri söz verdiklerinde ahitlerine vefalıdırlar; bolluk ve bereket zamanı kadar, zorluk, sıkıntı ve şiddet zamanında da sabırlıdırlar. İşte bunlardır özülle sözü bir olanlar. İşte bunlardır takva sahipleri.
178. Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında üzerinize kısas yazılmıştır. Hür kişiye karşılık hür, köleye karşılık köle, dişiye karşılık dişi... Kim kardeşi tarafından herhangi bir şekilde affa uğrarsa, bu durumda örfü izlemek ve affedene en güzel biçimde bir ödeme yapmak gerekir. İşte bu, Rabbinizden size bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra azgınlık ve düşmanlık ederse onun için korkunç bir azap vardır.
179. Ey akli ve gönüli işleyenler, kısasta sizin için hayat vardır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.

180. İçinizden birine ölüm geldiğinde, eğer bir hayır bırakacaksa, üzerinize yazılan şudur: Ana-babaya, akrabaya, örfe uygun vasiyette bulunmak. Takva sahipleri üstüne bir hak olarak...
181. Kim işittikten sonra vasiyeti değiştirse hiç kuşkusuz bunun günahı onu değiştirenler üzerinedir. Allah her şeyi işitir, her şeyi bilir.
182. Kim vasiyet edenin haksızlığa sapmış veya günah işlemiş olmasından endişelenip de ilgililerin arasını bulursa ona günah yoktur. Allah çok affedici, çok merhamet edicidir.
183. Ey iman sahipleri! Oruç sizden öncekiler üzerine yazıldığı gibi sizin üzerinize de yazılmıştır. Bu sayede korunmanız umulmaktadır.
184. Sayılı günlerdir. Sizden kim hasta olur veya yolculuk halinde bulunursa tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutar. Oruca zorlukla dayananlar üzerine düşen, fidye olarak bir yoksulu doyurmaktır. Kim bir mecburiyeti olmaksızın içinden gelerek iyilik yaparsa bu onun için daha hayırlı olur. Ve oruç tutmanız, eğer bilerseniz, sizin için daha hayırlıdır.
185. Ramazan o aydır ki; insanlara kılavuz olan, iyi-kötü ayırımıyla hidayetden kanıtlar getiren Kur'an, onda indirilmiştir. O halde bu aya ulaşanız onu oruçlu geçersin. Hasta olan veya yolculuk halinde bulunan, tutamadığı gün sayısınca başka günlerde tutsun. Allah sizin için kolaylık ister; O sizin için zorluk istemez. Tutulmamış olan günleri tamamlamanızı, sizi doğru yola kılavuzladığı için Allah'ı yceltmenizi ister. Ve sizin şükretmeniz umulmaktadır.
186. Kullarım sana benden sorarlarsa ben Kar'ib'im, gerçekten çok yakınımdır. Dua edenin çağrısına, bana çağırıp yakardığı anda cevap veririm. Hadi onlar da bana karşılık versinler, bana inansınlar ki doğru ve iyiyi bulasilsinler.
187. Oruç gecesi kadınlarınıza cinsel yaklaşım size helal kılınmıştır. Onlar sizin için giysidir/eştir, siz de onlar için giysisiniz/eşsiniz. Allah sizin öz benliklerinize yazık etmekte olduğunuzu bilmiş, tvbelerinizi kabul edip sizi affetmiştir. Artık şimdi onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdığı şeyi arayın. Tan yerinin beyaz ipliği siyah ipliğinden sizce seğilinceye kadar yiyin için; sonra da orucu gece oluncaya değin tamamlayın. Mescitlerde itik'afda bulunduğunuz sırada zevcelerinizle cinsel temas kurmayın. İşte bunlar Allah'ın yasaklarıdır, bunlara yaklaşmayın. Allah, ayetlerini insanlara işte böyle açıklar ki korunabilsinler.
188. Mallarınızı aranızda haksız ve uydurma yollara baş vurarak yemeyin; bilip durduğunuz halde insanların mallarından bir kısmını günaha sarak yemek için onları yargıçlara aktarmayın.
189. Sana, doğan Aylardan sorarlar. De ki: "Onlar, insanların çeşitli yararları ve bir de hac için vakit ölçüleridir." Hayırda erginlik/dürüstlük evlere arkalarından girmeniz değildir. Hayırda ergin/dürüst o kişidir ki, takvaya sarılıp korunur. Evlere kapılarından girin. Allah'tan korkun ki kurtuluşa erebilesiniz.
190. Sizinle çarpışmaya girenlerle Allah yolunda siz de arpışın. Ama haksız yere saldırmayın/çarpışmada zulme sarmayın. Çünkü Allah, sınır tanımaz azgınları sevmiyor.
191. Onları yakaladığınız yerde öldürün; onların sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne/baskı ve bozgunculuk, öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'da, onlar sizinle çarpışmaya girinceye kadar siz de onlarla çarpışmaya girmeyin. Eğer sizinle çarpışmaya girerlerse siz de onları öldürün. İşte böyle verilir küfre sapanların cezası!
192. Eğer savaşı sona erdirirlerse Allah çok affedici, çok merhametlidir.
193. Fitne kalmayınca ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla arpışın. Eğer çarpışmaktan vazgeçerlerse artık zulme sapanlardan başkasına düşmanlık edilmez.
194. Haram ay, haram aya karşılıktır. Hürmetler ve yasaklar karşılıklıdır. O halde, azgınlık edip size saldırana, size saldırdığı şekilde ve ölçüde saldırın. Allah'tan sakının ve bilin ki Allah, sakınanlarla beraberdir.
195. Allah yolunda harcama yapın/nimetleri paylaşın; kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! Güzel düşünüp güzel işler yapın! Çünkü Allah, güzellik sergileyenleri sever.
196. Hacı da umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer engellenirseniz, esir veya kle 'atlamak, K'abe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak şeklinde bağışta bulunmanın kolayınıza geleni yeterlidir. Bağış, kendi yerine varıncaya kadar başlarınıza tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan yahut başından rahatsızlığı bulunan oruç tutarak yahut sadaka vererek veya kurban keserek/Allah'a yakınlık için K'abe'ye bir şey bağışlayarak fidye yoluna gitsin. Güvene kavuştuğunuzda, hacca kadar umreden yararlanmak isteyen,

esir veya köle âzatlamak, Kâbe'ye kurbanlık hayvan veya başka bir şey sunmak türünden kolayına gelen bir bağışta bulunsun! Bunu bulamayan oruç tutsun: Bu, üç günü hacda, yedi günü döndüğünüzde, tam on gündür. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da oturmayan kişi içindir. Allah'tan sakının ve bilin ki, Allah'ın azabı çok şiddetlidir.

197. Hac, bilinen aylardadır. Kim o aylarda hacca kendisine gerekli kılsa hacda kadına yaklaşmak, kötülüğe sapmak, kavga ve çekişmeye girmek yoktur. İyilik olarak yaptığınızı Allah bilir. Azık edinin. Hiç kuşkusuz azığın en güzeli takvadır. Ey akıl ve gönül sahipleri, benden sakının!

198. Rabbinizden bir lütuf ve bereket istemenizde hiçbir sakınca yoktur. Arafat'tan ayrılp akın ettiğinizde Meş'ar-i Haram'da Allah'ı zikredin. O'nu, O'nun size gösterdiği gibi anın. Siz bundan önce gerçekten sapıklardan idiniz.

199. Sonra, insanların akın edip döndüğü yerden siz de dönün ve Allah'tan af dileyin. Çünkü Allah çok affedicidir, çok merhametlidir.

200. Gerekli ibadetlerinizi bitirdiğinizde yine Allah'ı anın. Tıpkı atalarınızı andığınız gibi, hatta daha kuvvetli bir anışla. İnsanlardan bazısı şöyle der: "Ey Rabbimiz, bize dünyada ver!" Böylesi için âhirette bir nasip yoktur.

201. Onlardan kimi de şöyle yakarır: "Ey Rabbimiz, bize dünyada da güzellik ver, âhirette de güzellik ver! Ve bizi ateş azabından koru!"

202. İşte böyle diyenlere kazandıklarından bir nasip vardır. Allah, hesabı çok çabuk görür.

203. Allah'ı sayılı günlerde anın. Kim hemen iki gün içinde işini bitirirse ona günah yoktur. Kim de bunu geciktirir-ertelerse, sakınıp korunduğu takdirde ona da günah yoktur. Allah'tan sakının ve bilin ki, siz O'nun huzurunda haşredileceksiniz.

204. İnsanlardan öylesi vardır ki, onun dünya hayatına ilişkin sözü senin hoşuna gider ve o, kalbindekine Allah'ı tanık tutar. Oysaki o, düşmanların en yamanıdır.

205. Yanından ayrıldığında/işbaşına geçtiğinde yeryüzünde fesat çıkarmak, ekini ve nesli yok etmek için işe koyulur. Oysaki Allah, fesadı sevmez.

206. Ona, "Allah'tan sakın!" dendiğinde, gurur kendisini günaha götürür. Böylesine, cehennem yeter. Gerçekten ne kötü yataktır o!

207. İnsanlardan öylesi de vardır ki, benliğini Allah'ın hoşnutluğunu elde etmeye satar. Allah, kullarına karşı Raûf'tur, çok şefkatlidir.

208. Ey iman sahipleri! Hepiniz toptan barış içine girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

209. Size apaçık deliller geldikten sonra yine yan çizerseniz, şunu bilin ki Allah, tüm yüceliklerin, tüm hikmetlerin sahibidir.

210. Onlar, Allah'ın ve meleklerin buluttan gölgeler içinde kendilerine gelmesini ve işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün iş ve oluşlar sonunda Allah'a döndürülür.

211. Sor İsrailoğullarına, onlara nice açık ayet verdik. Kim Allah'ın nimetini, o kendisine geldikten sonra başka kılığa sokarsa kuşku duymasın ki, Allah'ın azabı pek zordur.

212. İğreti/sefil hayat küfre sapanlara süslü gösterilmiştir; onlar, iman sahipleriyle alay ederler. Takvaya sarılanlar, kıyamet günü onların tepelerinde olacaktır. Allah, dilediğini hesapsız bir biçimde rızıklandırır.

213. İnsanlar bir tek ümmet idi. Sonra Allah, peygamberleri müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak gönderdi. Onlarla beraber, anlaşmazlığa düştükleri konularda, insanlar arasında hükmetsinler diye gerçeği taşıyan kitabı hak olarak indirdi. O kitapta anlaşmazlığa düşenler, o kitap kendilerine verilmiş olanlardan başkaları değildi. Bunlar, kendilerine açık kanıtlar geldikten sonra sırf aralarındaki kıskançlık/doymazlık/azgınlık/denge noktasından sapma/yalancılık/zulüm/kibir/zinakârlık yüzünden, çekişmeye girmiştir. Sonra Allah kendi izniyle, inananları, üzerinde tartışmaya girdikleri gerçeğe tekrar ulaştırdı. Allah, dilediği kişiyi/dileyeni dosdoğru yola iletir.

214. Yoksa siz, sizden önce gelip geçmiş olanların karşılaştıklarının benzeri başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara şiddetler, belalar ve zorluklar gelip çattı; sarsıldılar. Öyle ki, resul ve onunla birlikte inananlar, "Allah'ın yardımı ne zaman?" diye yakarıyordu. Haberiniz olsun ki, Allah'ın yardımı çok yakındır.

215. Sana, neyi infak edip vereceklerini soruyorlar. De ki: "İnfak ettiğiniz mal ve nimet; ana-baba, yakınlar, yetimler, yoksul ve garesizlerle yolda kalan için olmalıdır. Hayır olarak yaptığınızı Allah en iyi biçimde bilmektedir."
216. Hoşunuza gitmemekle birlikte, savaş üzerinize yazılmıştır. Bir şey sizin için hayırlı olduğu halde siz ondan tiksinebilirsiniz. Ve bir şey sizin için şer olduğu halde siz onu sevebilirsiniz. Allah bilir, siz bilmezsiniz.
217. Sana haram ayı, onda savaşmayı soruyorlar. De ki: "O ayda savaş büyük bir günahdır. Ama Allah yolundan alıkoymak, O'na ve Mescid-i Haram'a nankörlük etmek, ora halkını oradan sürüp çıkarmak, Allah katında daha büyük bir günahdır." Fitne/baskı ve bozgunculuk, cana kıymaktan daha büyük bir kötülüktür. Eğer güçleri yetse sizi dininizden çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler. İçinizden kim irtidat edip dininden döner de kâfir olarak ölürse böylelerinin amelleri dünyada da âhirette de boşa gitmiştir. Ateş ehlidir onlar. Sürekli kalacaklardır orada.
218. İnanıp hicret eden ve Allah yolunda uğraşıp didinenlere gelince, onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Allah çok affedici, çok merhametlidir.
219. Sana uyuşturucuyu/şarabı ve kumarı sorarlar. De ki: "Bu ikisinde büyük bir günah vardır; insanlar için çıkarlar da vardır. Ama onların kötülüğü yararlarından çok daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini de soruyorlar. De ki: "Helal kazancınızın size ve bakmakla yükümlü olduklarınıza yeterli olanından artanını verin." Allah, ayetleri size işte böyle açıklar ki, derin derin düşünebilirsiniz.
220. Dünya ve âhiret hakkında... Sana yetimlerden de soruyorlar. De ki: "Onları, işe yarar hale getirmek kendileri için daha hayırlıdır. Eğer onlarla bir arada yaşarsanız, onlar sizin kardeşlerinizdir." Allah, bozguncuyu barışseverden ayırmasını bilir. Eğer Allah dileseydi, sizi zora sürerdi. Allah, tüm onurların sahibi, tüm hikmetlerin sahibidir.
221. Müşrik kadınlarla, onlar iman edinceye kadar evlenmeyin. Özgürlüğünden yoksun inanmış bir kadın, müşrik bir kadından -müşrik kadın sizin hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Müşrik erkeklerle de onlar iman edinceye kadar nikâhlanmayın. İnanmış bir köle, müşrik bir erkekten -o hoşunuza gitse de- çok daha hayırlıdır. Bu müşrikler sizleri ateşe çağırır. Allah ise sizi, izniyle cennete ve affa çağırır. Ve ayetlerini insanlara açık açık bildirir ki, düşünüp öğüt alabilsinler.
222. Sana âdet halini de sorarlar. De ki: "O, insana rahatsızlık veren bir haldir. Hayızlı oldukları sırada kadınlardan uzak durun ve onlar temizleninceye kadar kendilerine yaklaşmayın. İyice temizlendiklerinde, Allah'ın emrettiği yerden onlara gidin." Şu bir gerçek ki Allah, çok tövbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.
223. Kadınlarınız sizin tarlanızdır. O halde tarlanıza dilediğiniz şekilde varın. Öz benlikleriniz için önceden bir şeyler gönderin. Allah'tan sakının ve bilin ki, O'na mutlaka ulaşacaksınız. İman sahiplerine müjde ver.
224. İyilik etmenize, takvaya sarılmanıza, insanlar arasında barışı kurmanıza engel yapmak üzere Allah'ı yeminlerinize siper haline getirmeyin. Allah, her şeyi duyar, her şeyi bilir.
225. Allah sizi, dil sürçmesi sonucu, lağv/lakırdı olarak yaptığınız yeminlerinizden sorumlu tutmaz; ama O sizi kalplerinizin kazandığından hesaba çeker. Allah Gafûr'dur, çok affeder; Halîm'dir, çok yumuşak davranır.
226. Kadınları hakkında îlâ yapanlar/yaklaşmamaya yemin edenler için dört ay bekleme vardır. Eğer o süre içinde eşlerine dönerlerse Allah bağışlayan, merhamet edendir.
227. Eğer boşanmaya kesin karar vermişlerse, şüphesiz Allah çok iyi işiten çok iyi bilendir.
228. Boşanmış kadınlar kendi başlarına üç âdet ve temizlenme süresi beklerler. Eğer Allah'a ve âhiret gününe inanmakta iseler, Allah'ın onların rahimlerinde yarattığını saklamaları kendilerine helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde herhangi bir şekilde barışmak isterlerse eşlerini geri almaya herkesten daha çok hak sahibidirler. Kadınlar, örfe uygun biçimde, sorumluluklarına benzer hakları da vardır. Erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.
229. Boşama iki kezdir. Bunun ardından ya iyilikle tutmak ya da güzelce serbest bırakmak gerekir. Onlara verdiğinizden bir şeyi geri almanız size helal olmaz. Erkekle kadının Allah'ın sınırlarını korumada endişe etmeleri hali başka. Erkek ve kadının Allah'ın sınırlarında duramayacaklarından kaygılanırsanız, o zaman kadının verdiği fidyede ikisine de bir günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Bunları aşmayın. Allah'ın sınırlarını aşanlar, işte onlar, zalimlerin ta kendileridirler.
230. Bütün bunların ardından erkek, kadını boşarsa artık bundan sonra başka bir eşle nikâhlanıncaya kadar ilk erkeğe helal olmaz. İkinci erkek kadını boşadığında, boşanan kadınla ilk erkek Allah'ın sınırlarını koruyabileceklerini düşünürlerse, birbirlerine

dönmelerinde sakınca yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır ki, Allah bunları bilgi sahibi bir topluluğa açıklar.

231. Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamladılar mı ya onları örfe uygun olarak tutun yahut da örfe uygun olarak serbest bırakın. Onları, zulmetmeniz için, zararlarına olacak bir biçimde, tutmayın. Bunu yapan, öz benliğine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini eğlence aracı yapmayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve kendisiyle size öğüt vermek için indirdiği Kitap'ı ve hikmeti hatırlayın. Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah herşeyi çok iyi bilmektedir.

232. Kadınları boşadığınız zaman bekleme sürelerini tamamladıklarında, kendi aralarında örfe uygun olarak anlaşmışlarsa eski kocalarıyla nikâhlanmaları hususunda onlara engel çıkarmayın. Bu, sizin Allah'a ve âhiret gününe inanmış olanınıza verilen öğüttür. Bu sizin için daha isabetli ve daha temizdir. Allah bilir ama siz bilmezsiniz.

233. Anneler çocuklarını -emzirmeyi tamamlamak isteyen kimseler için- tam iki yıl emzirirler. Annelerin yiyeceklerini ve giyeceklerini örfe uygun biçimde hazırlamak çocuğun babasına aittir. Hiçbir benlik yaratılış kapasitesi dışında birşeyle yükümlü tutulamaz. Anne çocuğu yüzünden, çocuğun babası da kendi çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Mirasçı için de aynı ilke uygulanır. Eğer anne-baba karşılıklı anlaşma ve danışma sonucu çocuğu sütten kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı sütanneye emzirtmek isterseniz, örfe uygun olarak belirlediğiniz ücreti güzelce teslim etmek şartıyla, bunu yapmanızda bir günah yoktur. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi biçimde görmektedir.

234. İçinizden ölüp de geriye zevceler bırakanların bu eşleri, dört ay on gün kendi başlarına beklerler. Sürelerini tamamladıklarında kendilerince uygun gördüklerini örfe uygun biçimde yapmalarında sizin için bir sakınca yoktur. Allah, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberdardır.

235. İddet bekleyen kadınlara evlenme isteğinizi dolaylı yoldan anlatmanızda veya böyle birşeyi içinizde saklamanızda sizin için hiçbir günah yoktur. Allah bilmıştır ki, siz onları mutlaka anacaksınız, unutmayacaksınız. Bu sırada onlarla, örfün normal göreceği sözlerle konuşma dışında gizli bir buluşma için anlaşmayın. Ve zorunlu olan süre doluncaya kadar nikâhı bağlamaya girişmeyin. Bilin ki, Allah, benliklerinizin içindekini bilir. O'ndan sakının. Ve bilin ki, Allah çok affedicidir, çok yumuşak davranışlıdır.

236. Kendilerine dokunmadan veya onlar için herhangi bir mehir belirlemeden kadınları boşamanızda sizin için günah yoktur. Ancak onları nimetlendirin. İmkânları geniş olan kendi gücünde yapar bunu, imkânları sınırlı olan da kendi gücünde yapar. Örfe uygun bir nimetlendirme... Güzel düşünüp güzel davrananlar üzerine bir borç...

237. Bir mehir belirlemişseniz ve kadınları hiç dokunmadan boşamışsanız, kesiştiğiniz mehirin yarısını verin. Ancak kadınların vazgeçmesi ile, nikâh bağı elinde bulunan erkeğin durumu müstesna. Erkekler olarak sizin vazgeçmeniz takvaya daha yakındır. Aranızdaki lütüfkârlık farkını unutmayın. Allah, yapmakta olduklarınızı en iyi şekilde görmektedir.

238. Namazları/duaları ve orta namazı/orta duayı koruyun. Tam bir saygıyla Allah'ın huzurunda kıyam edin.

239. Bir korku ve endişe duyarsanız yürüyerek veya binit üzerinde kılın. Güvene kavuştuğunuzda bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah'ı zikredin.

240. İçinizden ölüp de geriye eşler bırakan erkekler, eşlerinin evden çıkarılmaksızın bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Eğer kendileri çıkarlarsa, onların kendileri için yararlı gördüklerini yapmaları yüzünden size bir günah yoktur. Allah Aziz'dir, Hakîm'dir.

241. Boşanmış kadınlar için örfe uygun bir geçim imkânı sağlanması Allah'tan korkanlar üzerine bir borçtur.

242. Aklınızı işletmeniz ümidiyle Allah, ayetlerini size işte böyle açıklıyor.

243. Ölüm korkusuyla binlerce kişi halinde yurtlarından çıkanları görmedin mi? Allah onlara "Ölün!" dedi de sonra onları diriltti. Şu bir gerçek ki Allah, insanlara karşı çok lütüfkârdır. Fakat insanların çokları şükretmezler.

244. Allah yolunda savaşın ve bilin ki Allah, herşeyi duyar, her şeyi bilir.

245. Kim var Allah'a güzel bir şekilde borç verecek? Ve Allah böyle birinin verdiğini birçok kez katlayarak artıracaktır. Allah, kabz haliyle kısar, bast haliyle açıp genişletir. Ve yalnız O'na döndürülürsünüz.

246. Mûsa'dan sonra İsrailoğullarının kodamanlar meclisini görmedin mi? Kendilerine gelen bir peygambere şöyle demişlerdi: "Bize bir kral gönder, Allah yolunda çarpışalım." Peygamber dedi ki: "Üstünüze savaş yazılır da savaşmazsanız ne olacak?" Dediler ki: "Nasıl olur da Allah yolunda savaşmayız? Yurtlarımızdan çıkarıldık, oğullarımızdan uzak düşürüldük." Nihayet, üzerlerine savaş

yazıldığında pek azı hariç yüz çevirdiler. Allah, zalimleri çok iyi bilir.

247. Peygamberleri onlara dedi ki: "Allah, Tâlût'u size kral gönderdi." Şöyle konuştular: "O bizim üzerimizde nasıl saltanat kurabilir? Yönetimde biz ondan daha çok hak sahibiyiz. Ona bir mal genişliği de verilmemiştir." Peygamber dedi ki: "Allah onu seçip size üst olarak gönderdi. Onu bilgi ve beden gücü yönünden üstün kıldı." Allah, mülkünü dilediğine verir. Allah, mülkü genişletendir, her şeyi bilendir.

248. Nebileri onlara şöyle söyledi: "Onun mülk ve saltanatının belirtisi o Tabut'un size gelmesidir. Onun içinde Rabbinizden bir huzur, Hârûn hanedanının, Mûsa hanedanının bıraktığından bir kalıntı vardır. Onu melekler taşır. Eğer iman sahipleri iseniz, bunda sizin için elbette bir ibret vardır."

249. Tâlût, askerleriyle yola çıkınca dedi ki: "Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. O halde, ondan içen benden değildir. Ama onu tatmayan bendendir. Eliyle bir avuç alan kişi başka." Bunun ardından, pek azı müstesna olmak üzere ondan içtiler. Nihayet o ve onunla beraber iman edenler ırmağı geçtiklerinde şöyle dediler: "Bugün bizim Câlût'a ve ordusuna karşı hiçbir gücümüz yoktur." Allah'a kavuşacaklarını düşünenler ise şöyle konuştular: "Sayıca az nice topluluk vardır ki, sayıca çok nice topluluğa Allah'ın izniyle galip gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir."

250. Câlût ve ordusuyla karşılaştıklarında şöyle yakardılar: "Ey Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı yere sağlam bastır. Ve küfre sapanlara karşı bize yardım et."

251. Nihayet Allah'ın izniyle onları bozguna uğrattılar. Ve Dâvud Câlût'u öldürdü. Ve Allah, Dâvud'a mülk/saltanat ve hikmet verdi. Ve ona dilediği şeylerden öğretti. Eğer Allah'ın, bazı insanları diğer bazılarıyla savması olmasaydı, yeryüzü bozguna uğrardı. Ama Allah âlemlere karşı çok lütfkârdır.

252. İşte bunlar Allah'ın ayetleri. Onları sana hak olarak okuyoruz. Yemin olsun ki sen, gönderilen elçilerdensin.

253. İşte resuller! Biz onların bazısını bazısına üstün kılmışızdır. Allah, onlardan bazısıyla konuşmuştur. Bazılarını da derecelerle yüceltmıştır. Meryem oğlu İsa'ya açık ayetler verdik ve onu Ruhulkudüs'le güçlendirdik. Allah dileseydi, onların ardından gelenler, açık-seçik mesajlar kendilerine ulaştıktan sonra birbirlerini öldürmezlerdi. Ancak tartışmaya girdiler de içlerinden bazısı iman etti, bazısı küfre saptı. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ne var ki, Allah dilediğini yapıyor.

254. Ey iman edenler! Alış-verişin, dostluğun, şefaatin olmadığı o gün gelmeden önce size verdiğimiz rızıktan infak edip dağıtın. Küfre sapanlar zalimlerin ta kendileridir.

255. Allah'tan başka ilah yok. Hayy'dır O, sürekli diridir; Kayyûm'dur O, kudretin kaynağıdır. Ne gaflet yaklaşık O'na ne kendinden geçme ne de uyku. Göklerde ne var, yerde ne varsa yalnız O'nundur. O'nun huzurunda, bizzat O'nun izni olmadıkça, kim şefaet edebilir! O, insanların önden gönderdiklerini de bilir, arkada bıraktıklarını da!... İnsanlar O'nun bilgisinden, bizzat kendisinin dilediği dışında, hiçbir şeyi kavrayıp kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, gökleri ve yeri çepeçevre kuşatmıştır. Göklerin ve yerin korunması O'na hiç de zor gelmez. Aliyy'dir O, yüceliği sınırsızdır; Azim'dir O, büyüklüğü sınırsızdır.

256. Dinde baskı-zorlama-tiksindirme yoktur. Doğru bilgiye dayalı eriş, bozuk bilgiye dayalı sapıştan açık bir biçimde ayrılmıştır. Her kim tâğûta sırt dönüp Allah'a inanırsa hiç kuşkusuz sapasağlam bir kulpa yapışmış olur. Kopup parçalanması yoktur o kulpun. Allah, hakkıyla işiten, en iyi biçimde bilendir.

257. Allah, iman sahiplerinin Velî'sidir; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Küfre sapanlara gelince, onların dostları tâğuttur ki, kendilerini nurdan karanlıklara çıkarır. Bunlar cehennemnin dostlarıdır. Orada uzun süre kalacaklardır onlar.

258. Allah'ın kendisine mülk ve saltanat verdiğini iddia ederek/Allah kendisine mülk- saltanat verdiği için, Rabbi hakkında İbrahim'le çekişeni görmedin mi? İbrahim şöyle demişti: "Benim Rabbim odur ki, hayat verir ve öldürür." O da şöyle demişti: "Ben de hayat veririm, ben de öldürürüm." İbrahim, "Allah, Güneş'i doğudan getiriyor, hadi sen onu batıdan getir!" deyince, küfre sapan o adam apışıp kalmıştı. Allah, zalimler toplumunu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.

259. Ya şu kişi gibisini görmedin mi? Çatıları çökmüş, duvarları-damları yere inmiş bir kente uğramıştı da şöyle demişti: "Allah şurayı ölümünden sonra nasıl hayata kavuşturacak?" Bunun üzerine Allah, o kişiyi yüz yıllık bir süre için öldürmüş, sonra diriltmişti. "Ne kadar bekledin?" demişti. "Bir gün veya günün bir kısmı kadar bekledim." dedi. "Hayır, dedi, aksine sen, yüz yıl kaldın. Yiyeceğine, içeceğine bak! Henüz bozulmamış. Eşeğine bak! Seni insanlara bir ibret yapalım diyor bu. Kemiklere bak, nasıl yerli yerince düzenliyoruz onları ve sonra et giydiriyoruz onlara." İş kendisi için açıklık kazanınca şöyle dedi o: "Allah'ın her şeye kadir olduğunu biliyorum."

260. Hani, İbrahim de şöyle yakarmıştı: "Rabbim, göster bana, nasıl diriltiyorsun ölüleri?" "İnanmadın mı?" diye sordu. "İnandım, dedi, ancak kalbimin tatmin olması için ..." Allah dedi ki: "Kuşlardan dört tane al, onları kendine ısındırıp alıştır. Sonra her dağın üstüne onlardan bir parça koy. Sonra da onları çağır. Koşarak sana geleceklerdir. Bil ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.
261. Mallarını Allah yolunda infak edip harcayanların durumu, yerden, her başağında yüz dane bulunan yedi başak çıkarmış bir daneye benzer. Ve Allah, dilediği kişi için daha da arttırır. Allah Vâsi'dir, yaratışını ve yarattıklarını genişletir; Alîm'dir, her şeyi en iyi biçimde bilir.
262. Mallarını Allah yolunda harcıyıp sonra bu harcadıklarına bir eziyet ve başa kakma eklemeyenlerin, Rableri katında kendilerine has ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.
263. Güzel, yapıcı bir söz, bir bağışlama, ardından bir eziyet gelen sadakadan daha üstündür. Allah Ganî'dir, cömertliğine sınır yoktur; Halîm'dir, hoşgörüsüne sınır yoktur.
264. Ey iman sahipleri! Allah'a ve âhiret gününe inanmadığı halde, insanlara riya için malını infak eden kişi gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve eza etmek suretiyle boşa çıkarmayın. Böylesinin durumu, üzerinde biraz toprak varken tepesine şiddetli bir yağmur inip kendisini cascavlak bırakmış yalçın bir kayanın haline benzer. Böyleleri, kazandıklarından hiçbir şey elde edemezler. Allah, küfre sapan bir topluluğu doğruya ve güzele kılavuzlamaz.
265. Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak ve öz benliklerindeki kökleştirmek için infakta bulunanlara gelince, onların durumu kendisine bol yağmur isabet edip de ürününü iki kat veren bir bahçenin durumuna benzer. Böyle bir bahçeye bol yağmur düşmesine de bir çisinti, bir nem bile yetişir. Allah, yapmakta olduklarınızı tam bir biçimde görmektedir.
266. Herhangi biriniz ister mi ki; altından ırmaklar akan, içinde her tür meyvesi olan, hurmalardan, üzümlemlerden oluşmuş bir bahçesi bulsun, kendisinin güçsüz-çaresiz yavruları da olsun ve bu haldeyken üstüne ihtiyarlık çöksün, tam bu sırada o bahçeye alevli bir bora isabet etsin de bahçe, baştan başa yansın. Allah size ayetleri işte bu şekilde açıklıyor ki, inceden inceye ve derinden derine düşünebilesiniz.
267. Ey iman sahipleri! Kazandıklarınızın ve yerden sizin için çıkarmış olduklarımızın temiz ve güzellerinden infak edin. Kendinizin göz yummadan alıcısı olmadığı pis/bayağı şeyleri vermeye kalkmayın. Bilin ki Allah Ganî'dir, cömertliğine sınır yoktur; Hamîd'dir, bütün övgülerin sahibidir/övgüye layık olanları gereğince över.
268. Şeytan sizi fakirlikle korkutur, size görünür görünmez çirkinliklere sürükler, Allah ise size kendisinden bir bağışlanma ve lütüf vaat eder. Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.
269. O, hikmeti dilediğine verir. Ve kendisine hikmet verilmiş olana çok büyük bir hayır verilmiş demektir. Gönlünü ve aklını çalıştıranlardan başkası düşünüp anlayamaz.
270. Hayır olarak harcadığınız, adak olarak adadığınız her şeyi, Allah mutlaka bilir. Zalimlerin yardımcıları olmayacaktır.
271. Sadakaları açıklarsanız bu da güzeldir. Ama onları gizler ve yoksullara bu şekilde verirsiniz, bu sizin için daha hayırlıdır; günahlarınızdan bir kısmını örter. Allah, Habîr'dir, yapmakta olduklarınızdan gereğince haberi vardır.
272. Onların iyiyi ve güzeli bulmaları, senin üzerine bir borç değildir. Tam aksine, dilediğini/dileyeni iyiyi ve güzele kılavuzlayan Allah'tır. Nimet ve imkândan başkalarına bağışladığınız, esasında sizin öz benlikleriniz lehinedir. Allah'ın yüzünü arzulama dışında bir şey için infak etmiyorsunuz. İnfak ettiğiniz her nimet size tam bir biçimde geri verilir. Ve siz, asla zulme uğratılmazsınız.
273. İnfak edilenler, Allah yolunda kapanıp kalmış, yeryüzünde dolaşamaz olmuş yoksullar içindir. İffet ve onurları yüzünden, cahiller bunları, zengin kişiler sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ve yırtıklık ederek insanlardan bir şey istemezler. Nimet ve imkândan infak ettiğiniz her şeyi, Allah çok iyi bilmektedir.
274. Mallarını; gece ve gündüz, gizli ve açık infak edenler var ya, işte onlar için Rableri katında kendilerine özgü ödüller vardır. Korku yoktur onlar için; tasalanmayacaklardır onlar.
275. O ribayı yiyenler, şeytanın bir dokunuşla çarptığı kişinin kalkışından başka türlü kalkamazlar. Bu böyledir, çünkü onlar, "Alış-veriş de riba gibidir." demişlerdir. Oysaki Allah, alış-verişi helal, ribayı haram kılmıştır. Kendisine Rabbinden bir öğüt gelip de yaptığından vazgeçenin geçmişi kendisine, işi Allah'a kalmıştır. Yeniden ribaya dönene gelince, böyleleri ateşin dostlarıdır. Sürekli kalacaklardır orada.

276. Allah, ribadan beklenen artışı mahveder, sadakalar karşılığında artışlar getirir. Allah, nankörlüğe batmış günahkârların hiçbirini sevmez.
277. İman edip barışa/hayra yönelik değerler üreten, namazı/duayı yerine getiren, zekâtı verenler için Rableri katında kendilerine özgül ödülleri vardır. Korku yoktur onlar için. Tasalanmayacaklardır onlar...
278. Ey iman sahipleri, Allah'tan korkun. Ve eğer inanıyorsanız ribadan geri kalanı bırakın.
279. Eğer bunu yapmazsanız, Allah ve resulünden bir harp ilanını duymuş olun. Tövbe ederseniz, mallarınızın esasları/ana paralarınız sizindir; ne zulmeden olursunuz ne de zulme uğratılan.
280. Eğer borçlu zorluk içinde ise eli genişleyinceye kadar beklenir. Borcunu sadaka olarak ona bağışlamanız sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz.
281. Korkun o günden ki, onda Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra her benliğe kazanmış olduğu tam bir biçimde verilecektir. Onlar hiçbir zulme uğratılmayacaklardır.
282. Ey iman sahipleri! Belirli bir süre için birbirinize borç verdiğinizde onu yazın. Aranızda bir yazıcı adaletle yazsın. Yazıcı, Allah'ın kendisine öğrettiği şekilde yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Borç altına giren kişi de onu kayda geçirsin ve Rabbinden korksun da borcundan hiçbir şey eksiltmesin. Borç altına giren, akli ermez yahut zayıf-çaresiz biri ise yahut yazdırmaya gücü yetmiyorsa, velisi adaletle yazdırsın. Erkeklerinizden iki kişiyi de tanık tutun. Eğer iki erkek yoksa rızanızla kabul edeceğiniz tanıklardan bir erkek ve iki kadın gerekir. Bu kadınlardan biri şaşırırsa/unutursa ötekisi ona hatırlatsın diyerdir. Tanıklar, çağırıldıklarında çekimser davranmasınlar. Küçük veya büyük, borcu, süresine kadar yazmaktan üşenmeyin. Böyle yapmanız Allah katında adaletle daha yakın, tanıklık için daha sağlam, kuşkuya düşmemeniz için daha elverişlidir. Ancak aranızda döndürüp durduğunuz tamamen peşin bir ticaret sözkonusu ise onu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Karşılıklı alış-veriş yaptığınızda da tanık bulundurun. Yazıcıya da tanığa da zarar verilmesin. Böyle bir şey yaparsanız bu, kendinize kötülük olur. Allah'tan korkun. Allah size öğretiyor. Allah, her şeyi en iyi biçimde bilendir.
283. Eğer yolculuk halinde olur da yazacak birini bulamazsanız, o takdirde, alınan rehinler yeter. Birbirinize güvenmişseniz, kendisine güvenilen kişi, emaneti ödesin; Rabbi olan Allah'tan sakınsın. Tanıklığı gizlemeyin. Onu gizleyen, kalbi günaha batmış/kendi kalbine kötülük etmiş biridir. Allah, yapmakta olduklarınızı çok iyi bilmektedir.
284. Göklerdekiler de yerdekiler de yalnız Allah'ındır. İçlerinizdekini açıklasanız da gizleseniz de Allah, ondan sizi hesaba çeker de dilediğini bağışlar, dilediğine azap eder. Allah Kadîr'dir, her şeye gücü yeter.
285. Resul, Rabbinden kendisine indirilene inanmıştır; müminler de. Hepsi; Allah'a, onun meleklerine, kitaplarına, resullerine inanmışlardır. Allah'ın resullerinden hiçbirini ötekinden ayırmayız. Şöyle demişlerdi: "Dinledik, boyun eğdik. Affet bizi, ey Rabbimiz. Dönüş yalnız sanadır."
286. Allah hiçbir benliğe, yaratılış kapasitesinin üstünde bir yük yüklemeyiz/teklifte bulunmaz. Her benliğin yaptığı iyilik kendi lehine, işlediği kötülük kendi aleyhinedir/kişinin hem kendisini hem başkaları için kazandığı onun lehine, yalnız kendi nefsi için kazandığı onun aleyhinedir/kişinin kendi emeği ile kazandığı lehine, başkalarının sırtından kazandığı aleyhinedir. "Ey Rabbimiz! Unutur yahut hata edersek bizi hesaba çekme. Ey Rabbimiz! Bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize, güç yetiremeyeceğimiz şeyleri de yükleme. Affet bizi, bağışla bizi, acı bize. Sen bizim Mevlâ'mızsın. Gerçeği örten nankörler/inkârcılar topluluğuna karşı yardım et bize!"